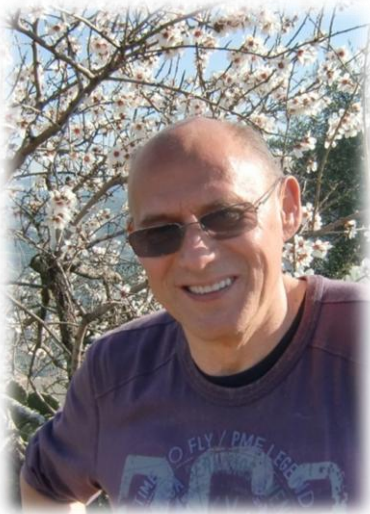

GR 243 ANDALUSIE

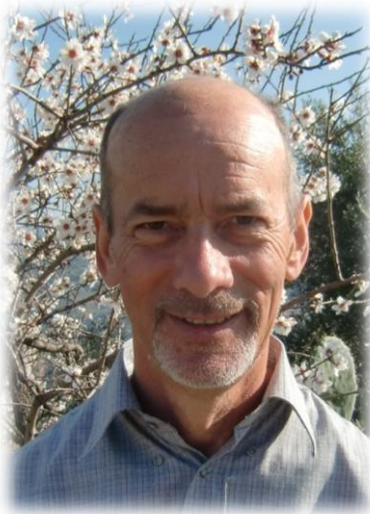

SIERRA DE LAS NIEVES

DEELNEMERS

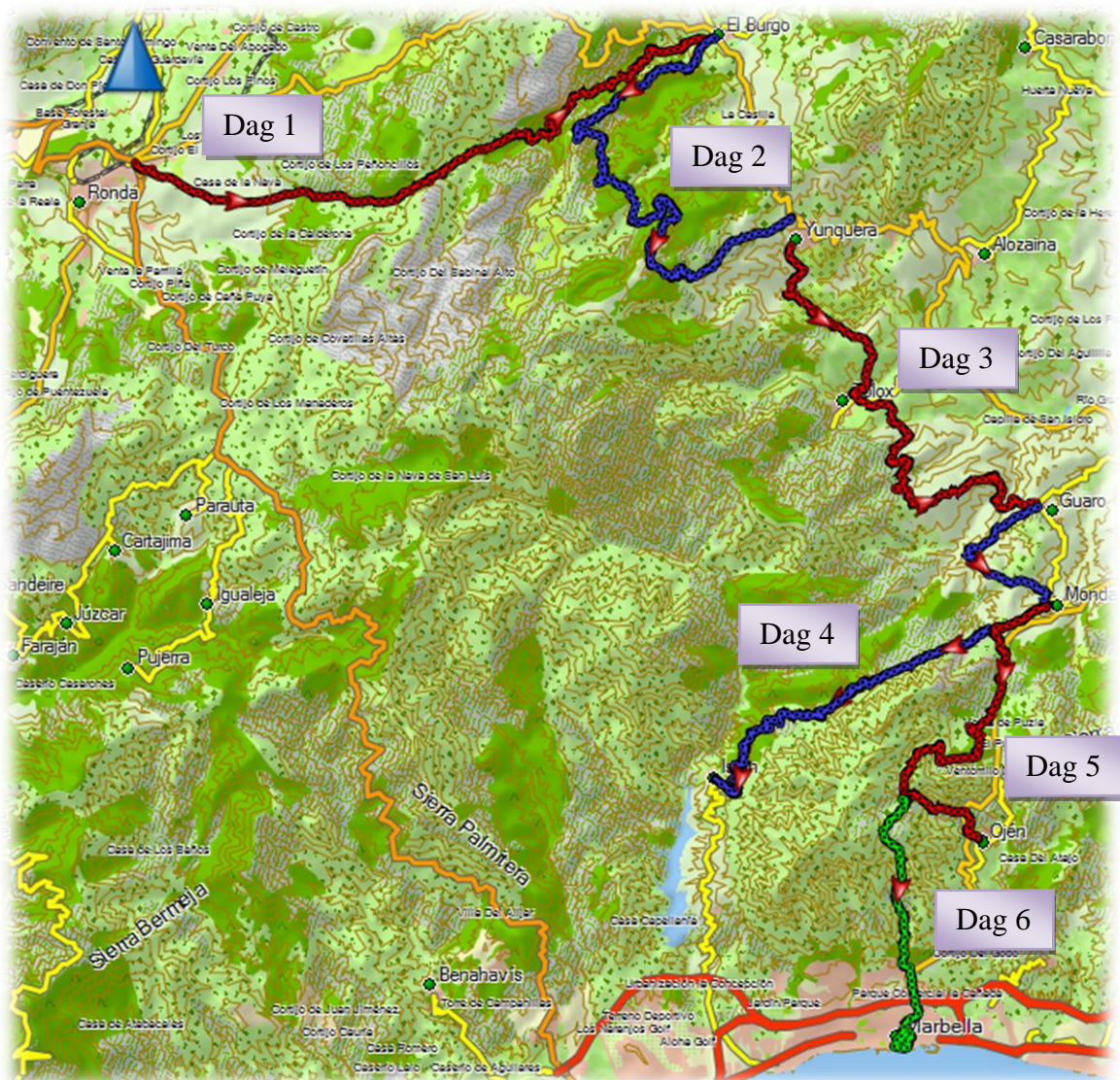
André

Jan

Ludwig

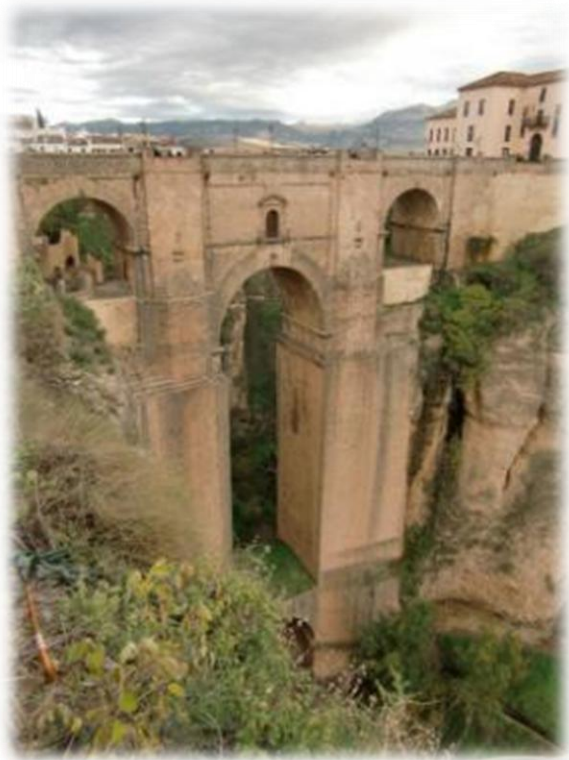
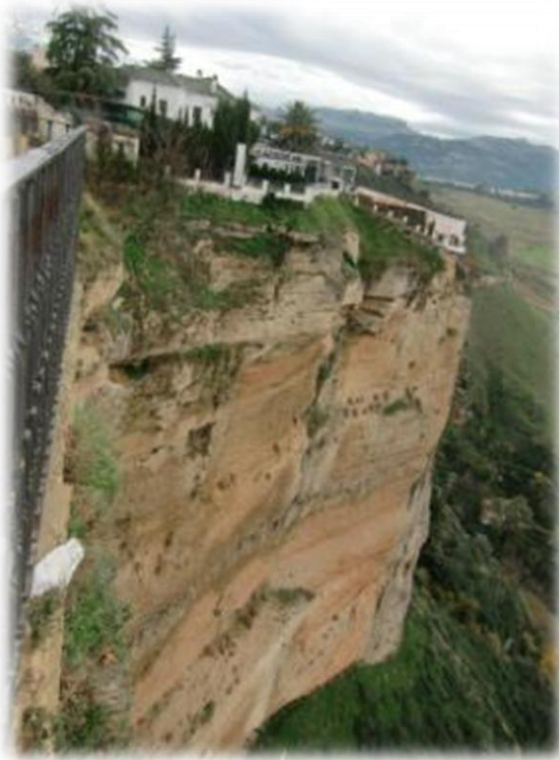
Vrijdag 20 januari 2012

- Van : Ronda 700 m
- Naar : El Burgo 580 m
- Hoogste punt : 1.161 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 1.100 m
- Dalen : 1.200 m
- Duur : 8 uur

We hebben een vlucht genomen van Zaventam naar Malaga. Vervolgens zijn we met de trein van Malaga naar Ronda gereden. Ditmaal hebben we gekozen voor de GR 243 die volledig door het natuurpark “Sierra de las Nieves” loopt in het Spaanse Andalusië. Deze Gr loopt van Ronda tot Istan maar wij zijn zinnens om er nog een stukje aan te breien en om onze trekking te eindigen in Marbella. We hebben geen tent mee. We overnachten in hotels.

Ronda wordt in twee gesneden door de rivier Guadalevin die doorheen diepe kloven stroomt. Ronda is ook bekend voor zijn drie bruggen, de Romeinse brug, de oude of Arabische brug en de nieuwe brug. De foto hierboven is de “nieuwe brug”. Het bouwen van deze brug gebeurde in 1751 en was pas 43 jaar later afgewerkt. Aan de onderkant van de brug werd een gevangenis gebouwd. Ontsnappen uit deze gevangenis was nagenoeg onmogelijk. De oudste stierenvechtenarena bevindt zich hier ook. Jaarlijks houdt men er nog 4 stierengevechten.

Het stationnetje van Ronda gezien vanuit onze hotelkamer. Bij vertrek is het +/- 5° C maar de zon schijnt volop. Overdag lopen de temperaturen op tot +/- 17 à 18° C.

De hemel is hemelsblauw en al vlug dienen we wat kledij uit te trekken. Ook de zonnecrème en de zonnebril wordt boven gehaald.

Een kudde schapen lijkt ons de weg te willen wijzen. Tijdens de nacht heeft het een beetje geregend. Hierdoor zien we op de hoogste toppen een dun laagje sneeuw liggen.

André heeft een stok gevonden en demonstreert ermee hoe ze hier de olijven uit de bomen kloppen. De eigenlijke pluk van de olijven is juist achter de rug al zien we hier en daar toch nog wat olijven hangen.

Van links naar rechts; de schaduwen van Ludwig, André en Jan.

Ik ga mijn muts
opzetten zodat de
zon mijn haar niet
verbleekt.

Heb ik ook al om
diezelfde reden gedaan!

Jan heeft de eerste sneeuw gevonden. Door de zon smelt de sneeuw echter zienderogen.

Beneden komen we aan de boerderij. De boer heeft niet alleen een kudde schapen, hij heeft ook nog wat geiten en enkele kippen lopen.

De GR 243 is mooi uitgepaald met houten palen met een wit en rood randje opgeschilderd. Deze paaltjes vinden we telkens terug op een splitsing. We dienen zelden onze GPS te consulteren.

Om het uur lassen we een korte rustpauze in om wat te eten, te drinken of gewoon om wat te genieten van de adembenemende omgeving.

Een uitgedroogde rivierbedding die echter kan omslaan in een kolkende rivier na een fiks onweer.

Soms vinden we één of meerdere schoorstenen uit het niets opduiken. Soms zijn ze te vinden in de buurt van een woning maar soms gewoon in de rotsen. Deze schouwen staan niet in verbinding met de woning. Een ingang naar een holte of grot zien we ook niet. We hebben er geen flauw benul van waarvoor deze schouwen zouden kunnen dienen.

De olijvenpluk is reeds achter de rug maar de olijven worden verder bewerkt in kleine plaatselijke fabriekjes.

Ons eindpunt vandaag is het witte dorpje “El Burgo”. Het dorpje telt zowat 2.000 inwoners en ligt op een met cactussen begroeide rots. Smalle trappenstraatjes brengen ons in het centrum waar we een klein hostel vinden waar we kunnen overnachten. In het salon ontmoeten we de vader van de uitbaatster. Deze zit in een rolstoel en heeft maar één been. Hij praat wat tegen ons maar we verstaan er niets van. Op een bepaald ogenblik wijst hij naar foto’s op de muur. Het zijn foto’s van stierengevechten. Wij herkennen de man op de foto’s. Hij is een gewezen toreador. Wij weten niet of hij al dan niet zijn been verloren heeft tijdens een stierengevecht. We durven het hem niet te vragen.

We brengen een bezoekje aan het plaatselijke kerkhof. Door de rotsachtige ondergrond kunnen er hier geen graven gedelfd worden. De graven worden dus bovengronds gebouwd. Men metst er meteen een hele rij zodat men een tijdje verder kan.

Her en der treffen we zwaluwnesten aan. Het zijn trekvogels die hier in het zuiden overwinteren. Volgens het bijgeloof brengen zwaluwen geluk. Daar waar de zwaluw zijn nest bouwt zal voorspoed heersen en zal de bliksem niet inslaan. Er is ook een spreekwoord dat zegt : “Vliegt de zwaluw hoog blijft het alvast wel droog. Vliegt de zwaluw laag nadert daar een regenvlaag”. Dit spreekwoord blijkt ook nog te kloppen want een zwaluw leeft van vliegende insecten die hij vangt in zijn vlucht. Bij een hoge drukgebied vliegen insecten hoog en bij een lage drukgebied vliegen insecten laag.

Zaterdag 21 januari 2012

- Van : El Burgo 580 m
- Naar : Yunquera 730 m
- Hoogste punt : 1.252 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 1.500 m
- Dalen : 1.400 m
- Duur : 9 uur

Net als gisteren wordt het vandaag terug een zware dag. Bij de plaatselijke bakker kopen we wat brood en koffiekoeken. Bij de plaatselijke vishandel kopen we wat fruit. Een vishandel die groenten en fruit verkoopt kunnen we bij ons niet inbeelden, maar hier kan het wel. De bananen ruiken naar de vis maar ze blijven toch smaken naar banaan.

Jan neemt een rustpauze in een van de hollen die we passeren.

Het is helling op en helling af. Soms krijgen we mooie brede wegen voorgeschoteld maar soms zijn het echter bergpaden maar echt moeilijk is het niet. De landschappen wisselen elkaar af met olijf- en amandelboomgaarden. Soms zijn er ook boomgaarden met zowel olijf- als amandelbomen.

Wilde irissen staan momenteel mooi in bloei. In de Egyptische piramiden zijn afbeeldingen van irissen te vinden die stammen uit 1.500 jaar voor Christus. Ook in de Kaukasus en in Palestina vindt men deze bloemen hoog in de bergen. Bij ons wordt deze wilde soort ook gebruikt in borders en rotstuintjes. Hier bloeien ze van half februari tot einde maart.

Af en toe zien we een hoopje stenen liggen langs de rand van het pad om de aandacht op het pad te trekken. Echte stenen mannetjes zoals die welke we kennen uit de alpen ziet men hier minder.

We komen in een gebied waar veel hollen en grotten zijn. De hollen of grotingangen bevinden zich soms in de rotswand maar meerdere keren ook gewoon naast ons pad. Gelukkig heeft men, op de paden, rond de hollen afsluitingen geplaatst zoals hierboven.

Momenteel is het in België 5° C en regent het. Hier hebben we een aangename 18° C en schijnt de zon zowat de gehele dag. Het valt ons ook op dat we hier ongeveer anderhalfuur langer licht hebben.

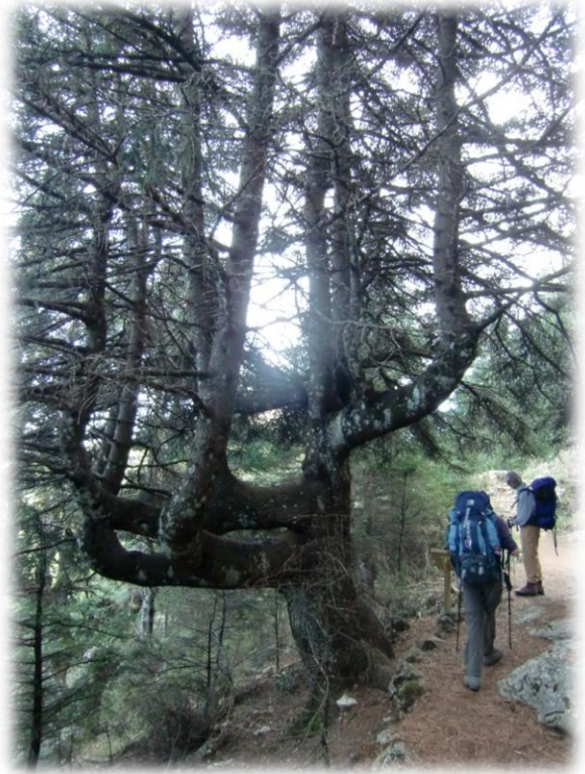

De plaatselijke wandelwegen zijn meestal in lusvorm en worden aangeduid met de letters "PR-A" gevolgd door een cijfer. Ook deze wandelwegen zijn mooi uitgepaald.

Van aan de “mirador” (uitkijpunt) de Puerto Saucillo hebben we zicht op de omliggende dorpen en steden. Zelfs Malaga en de zee zijn met het blote oog zichtbaar. Onder de mirador is een parking waar veel wagens van wandelaars staan.

We eindigen vandaag in Yunquera, een dorpje van zowat 3.000 inwoners. Toeristen kennen ze hier niet. Hotels en taxi's zijn hier nagenoeg niet te vinden. We hebben echter een huisje gehuurd voor enkele dagen in Guaro, het eindpunt van morgen. De eigenaar van het huisje komt ons ophalen met de wagen.